

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Germania) la
26 martie 2014 – TMK Europe GmbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder)**

(Cauza C-143/14)

(2014/C 235/02)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TMK Europe GmbH

Pârât: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Întrebarea preliminară

Regulamentul (CE) nr. 2320/97 ⁽¹⁾ al Consiliului din 17 noiembrie 1997 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importul anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare din Ungaria, Polonia, Rusia, Republica Cehă, România și din Republica Slovacă, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1189/93 și de finalizare a procedurii referitoare la importurile originare din Republica Croația este nevalid, întrucât, fără a respecta condițiile privind stabilirea existenței unui prejudiciu prevăzute la articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 ⁽²⁾ al Consiliului din 22 decembrie 1996 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, Comisia a admis existența unui prejudiciu, și întrucât nu s-a ținut seama de faptul că, în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 17 al Consiliului din 6 februarie 1962, Primul regulament de punere în aplicare a articolelor 81 CE și 82 CE, Comisia a adoptat decizia nepublicată din 25 noiembrie 1994 (cazul IV/35.304) de declanșare a unei investigații referitoare la posibila existență a unor practici anticoncurențiale privind tuburi de oțel cu carbon, practici susceptibile de a constitui o încălcare a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, precum și a articolului 81 CE?

⁽¹⁾ JO L 322, p. 1

⁽²⁾ JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 31 martie 2014
– Bundesrepublik Deutschland/Nordzucker AG**

(Cauza C-148/14)

(2014/C 235/03)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Pârâtă, apelantă și recurentă: Bundesrepublik Deutschland

Reclamantă și intimată în apel și în recurs: Nordzucker AG

Intervenient: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 16 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că amenda pentru depășirea emisiilor se va aplica și în situația în care, până la data de 30 aprilie a unui an, operatorul a restituit un număr de cote corespunzător emisiilor totale declarate în raportul privind emisiile generate de instalație pentru anul anterior, raport pe care verificatorul l-a considerat satisfăcător, însă, ulterior datei de 30 aprilie, autoritatea competentă a constatat că în respectivul raport verificat s-a declarat în mod eronat o cantitate totală de emisii inferioară celei reale, raportul a fost revizuit și operatorul a restituit cotele suplimentare în noul termen?

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 aprilie 2014 –
Ralph Prankl**

(Cauza C-175/14)

(2014/C 235/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ralph Prankl

Pârât: Bundesfinanzgericht

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatele (1) și (2) și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/108/CEE ⁽²⁾ a Consiliului din 14 decembrie 1992, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții naționale conform cărora acciza (taxa pe tutun) pentru produse supuse accizelor (țigarete), care au fost puse în consum într-un (prim) stat membru și care au fost transportate pe uscat, fără un document de însoțire în temeiul articolului 7 alineatul (4) din directiva citată, trecând printr-unul sau mai multe state membre (state membre de tranzit) într-un alt stat membru (stat membru de destinație) pentru a fi comercializate în statul membru de destinație, trebuie percepută și în statul membru de tranzit?

⁽¹⁾ JO L 76, p. 1, JO L 390, p. 124, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129.

⁽²⁾ Directiva 92/108/CEE a Consiliului din 14 decembrie 1992 de modificare a Directivei 92/12/CEE privind regimul, deținerea și controlul produselor accizate și de modificare a Directivei 92/81/CEE (JO L 390, p. 124, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 170).